

ВИЩИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД УКРАЇНИ

01016, м. Київ, вул. О. Копиленка, 6, тел. 536-18-01

11.02.2012 № 04-12/7-330 На № 04-12/7-330 від 10.02.2012

Голові Комітету Верховної Ради
України з питань боротьби з
організованою злочинністю і
корупцією
Бевзу В.А.

Шановний Валерію Ананійовичу!

У зв'язку з Вашим зверненням щодо надання інформації з питань дотримання Вищим господарським судом України положень Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» та пропозицій стосовно підвищення ефективності його застосування повідомляємо таке.

З метою забезпечення неухильного дотриманням суддями та працівниками апарату суду Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (далі – Закон) у Вищому господарському суді України створено відділ кадрового забезпечення та антикорупційного моніторингу, затверджено План заходів щодо запобігання і протидії корупції, проведено обговорення та узагальнення проблемних питань, пов'язаних із застосуванням положень Закону.

На виконання вимог статті 9 Закону здійснюється контроль стосовно недопущення роботи у суді близьких осіб, які безпосередньо підпорядковані один одному як на момент прийняття на державну службу, так і в процесі її проходження. Працівники апарату суду ознайомлені із Загальними правилами поведінки державного службовця та попереджені про встановлені Законом обмеження, пов'язані з прийняттям на державну службу та її проходженням.

Відповідно до вимог статті 11 Закону та Порядку організації проведення спеціальної перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого Указом Президента України від 25.01.2012 № 33/201, Вищим господарським судом України проводяться перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття таких посад в апараті суду.

Згідно зі статтею 12 Закону здійснюється контроль за поданням суддями та державними службовцями апарату Вищого господарського суду України декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (далі – Декларація) за минулий рік за формою, визначеною Законом.

Водночас застосування норм Закону виявило проблемні питання, що полягають у такому.

1. Наявні колізії у нормах Закону та нормах Законів України «Про судоустрій і статус суддів» та «Про державну службу» стосовно заповнення Декларації. Цими законами передбачено різний термін подання Декларацій,

визначено різні органи, до яких вони подаються, а також по-різному регулюється питання щодо відображення видатків у Декларації.

На нашу думку, з метою усунення колізій у чинному законодавстві щодо подання Декларацій необхідно прискорити розгляд Верховною Радою України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про засади запобігання і протидії боротьбі з корупцією» (реєстраційний № 9473 від 17.11.2011), який прийнято у першому читанні 07 лютого 2012 року.

2. При заповненні Декларації виникають проблеми, які стосуються, зокрема: вартості подарунків та майна, придбаного у звітному періоді; витрат на утримання рухомого та нерухомого майна; сплати аліментів, членських внесків, погашення кредиту тощо.

З метою запровадження єдиної методики та правил заповнення Декларації необхідно, на нашу думку, терміново розробити і затвердити відповідну інструкцію.

3. Потребують вдосконалення норми статті 11 Закону щодо проведення спеціальної перевірки осіб, які претендують на зайняття посад державних службовців. Так, доцільно визначити строк, упродовж якого особа, щодо якої проведена спеціальна перевірка, має право на ознайомлення з довідкою про результати перевірки, а у разі незгоди з цими результатами - може подати свої зауваження. До того ж слід визначитися стосовно можливих наслідків реагування (нереагування) державного органу на зауваження до довідки.

Доцільно також доповнити цю статтю положеннями щодо можливості непроведення такої перевірки стосовно осіб, які переводяться із одного державного органу до іншого.

4. Приписи статті 12 Закону щодо подання Декларації потребують приведення у відповідність із рішенням Конституційного Суду України від 20.01.2012 № 2рп/2012 (далі – Рішення).

Конституційний Суд України у Рішенні дійшов висновку про те, що інформацією про особисте та сімейне життя особи є будь-які відомості та/або відносини немайнового та майнового характеру, обставини, події, стосунки тощо, пов'язані з особою та членами її сім'ї, і така інформація є конфіденційною. Відповідно збирання, зберігання, використання та поширення такої інформації без згоди особи є втручанням в її особисте та сімейне життя.

Оскільки положення Рішення пов'язані як із змістом Декларації, так і її оприлюдненням, то дотримання відповідних вимог Закону стає неможливим у разі ненадання зазначеними у статті 12 Закону особами згоди на оприлюднення щодо себе відомостей, які містять конфіденційну інформацію. У зв'язку з цим у Законі мають бути передбачені особливості заповнення та оприлюднення Декларації для таких випадків.

Просимо врахувати наші зауваження та пропозиції до Закону.

З повагою

Голова Вищого господарського
суду України

В.Татьков